

glæde mig, om det kunde blive gennemført. Vi, der bo i Vestjylland, have ingen Skovridere til at efterse vore Skovdistrikter, og jeg haaber, at dette Forslags Gennemførelse vil give Plantningssagen herude et godt Skub fremad.

Mølgaard-Nielsen: Ligesom den sidste ærede Taler vil ogsaa jeg gerne med et Par Ord anbefale det foreliggende Forslag. Som det ærede Medlem omtalte, og som Motiverne ogsaa give Underretning om, er det Areal, som Forslaget omhandler, af meget stor Udstrækning. Det er dog ikke alene de mange Tusinde Tønder Land, som Distriktet nu omfatter, men tillige den lange Afstand der er imellem de enkelte Plantager, der gør det forstaaeligt, at det ikke er let for en Skovrider at besøge det meget Arbejde, der maa være, og man maa derfor ønske, at den foreliggende Sag maa kunne fremmes. Jeg tænker mig ogsaa, at det, som den sidste ærede Taler udtalte, vil have en heldig Indflydelse i den Retning, at Plantningen vil blive fremskyndet, yderligere derude i Distriktet Klosterhede og Kronhede, og det vil ikke alene være en Vinding for Staten selv, da det jo har vist sig, at Træerne ogsaa godt kunne trives og vokse i disse øde og barske Egne, men det vil ogsaa for Ejeren der omkring være en Vinding og Forskønnelse, saa at ogsaa dette taler for, at man opretter en Skovridergaard derude og et Skovriderembede. I 1894 omblæste Gaarden, hvori for Tiden en Skovløber bor, og den blev da opbygget paa ny, det vil sige kun Udhusene, medens Opbygningen af Stuehuset blev udsat under den Forudsætning, at vi inden lang Tid skulde have bygget saaledes, at det kunde blive til Beboelse for en Skovrider. Nu kunde man jo nok spørge: men er det da heldigt at lade denne Gaard her faa Jord, da vi lige forud have behandlet et Forslag hvor Staten ønskede, og vedkommende Skovrider vel ogsaa sagtens selv ønskede at afhænde sin Ejendom. Det har jo vist sig Gang efter Gang, at mange af disse Embeder ikke have nogen virkelig Fordel af deres Embedsjord, og jeg har derfor ogsaa gjort mig selv dette Spørgsmaal og tænkt over det, men er kommen til den Slutning, at her vil det vist under alle Omstændigheder være nødvendigt at lægge Jord til Ejendommen. Thi selv om man kunde sælge eller bortforpagte den Ejendom, der her er Tale om, tænker jeg mig næsten ikke, at der kunde blive noget Overskud, og det vilde jo ogsaa blive alt for vanskeligt for

Skovrideren at faa de Naturalydelse, som han maatte komme til at trænge til, eftersom der saaledes som oplyst ikke er Beboere i en nær Omegn, som han kunde faa dem fra. Derimod forekommer det mig mærkeligt — jeg skal ikke foreslaa nogen Forandring — at der kun er foreslaaet 21 Tdr. Land Ager og 5½ Td. Land Eng, da der jo ligger deromkring ved 80 — 90 Tdr. Land. Sagen er jo nemlig den, at vi i 1887 købte Farbjerg Møllegaards Jorder, og der var 30 Tdr. Land Ager og 5 Tdr. Land Eng, og i 1889 Sønderby med paastaaende Bygninger med et Areal af 43 Tdr. Land Ager og 9 Tdr. Land Eng. Jeg har tænkt paa, om Skovrideren ikke kunde faa en hel Del mere heraf til Afbenyttelse; jeg tænkte mig ikke, han skulde have mere end de 21 Tdr. Land, som der nu er foreslaaet, til Embedsjord, men jeg har tænkt, om han ikke kunde faa noget til fri Afbenyttelse, hvis det viste sig, at han var en dygtig og driftig Landmand, der mente at kunne bestride det ved Siden af og have Fordel deraf. Han skal jo have tilstrækkelig Arbejdskraft baade af Heste og Karle, og de 21 Tdr. Land i denne Egn vilde ikke være meget for et Spand Heste og en Karl og maaske flere. Staten kan jo intet tabe ved, at han driver disse Jorder, thi dersom de blive liggende hen, blive de til Hede igen, og det vil være en Vinding at bevare dem som Agerjord. Man kunde jo, har jeg tænkt mig, sætte en vis Frist, inden hvilken han skulde afstaa Jorderne igen, hvis Staten senere skulde faa Anvendelse for dem, hvilket jo er muligt, enten man nu vil have en Skovfoged eller en Skovløber eller andre Arbejdere ved Skoven. Jeg henstiller blot, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt, det kan jo ikke skade Staten, at det vedbliver at være Agerjord saa længe som muligt; Arealet skulde jo helst være mere frugtbringende derved, end om det laa hen som Hede, og det har jo for Resten ikke kostet Staten saa lidt i Indkøb. — Med det samme vilde jeg gerne anmode den høje Regering om at have sin Opmærksomhed henvendt paa den store Bur Hede, der ligger lige tæt ved, og om Regeringen ikke vilde finde det passende at indlemme den i Kronheden og Klosterplantagen. Naar vi, som jeg haaber, faa en Skovrider til derude, tror jeg, det vilde være heldigt og frugtbringende, ligesom det ogsaa vilde være til Gavn og Glæde for Beboerne, som eje denne Hede. Hermed skal jeg anbefale Sagen til det ærede Tings Velvilje.